

Jak je to s táborem?

Protože máme tábořiště v srdci CHKO Třeboňsko, tak celý tábor tvoří pouze dočasné stavby. Po skončení tábora na místě nesmí žádná zůstat. Od toho se odvíjí i tradiční vzhled a chod tábora – nemáme elektřinu (jen solární panel na telefonní nabíječky vedoucích), pitnou vodu vozíme z vodárny, vaříme v polní kuchyni a spíme v klasických podsadových stanech. A je to krása! Tábor leží na břehu rybníka, takže pokud to počasí dovolí, koupeme se denně. Máme tu i kánoe, takže rybník je nedílnou součástí mnoha táborových her. Co dva roky jezdíme vodu (Lužnici). Pokud bude dost vody, letos bychom měli opět vyrazit.

Co se vám teď asi honí hlavou...

Zvládne to ten náš kluk/holka?

Na to se v první řadě zeptejte svého dítěte. Pokud se mu nechce, tak ho nenuťte. Není nic horšího, než dítě „odložené“ na tábor coby třítýdenní hlídárnu. Pokud je naopak rozhodnuté, tak ho podpořte. Odpusťte si věty typu „Ty to stejně nedáš, vždyť jsi poseroutka“. To opravdu nemá motivační funkci. Připravujte se na tábor společně, vymýšlejte a šijte kostým. Společně nakupujte a balte. Více tipů, jak se na tábor připravit najdete tu: <https://zsmorava.cz/natabor/>. Vaše dítě má obrovskou výhodu v tom, že nejede na neznámý tábor s neznámými lidmi. Naopak, má tu kamarády (nebo sourozence) a svoje vedoucí, které dobře zná.

Když to nebude zvládat, můžu si pro něj přijet dřív?

Je to vaše dítě, samozřejmě, že můžete 😊. Jen to neslibujte od samého začátku. Nechte si tuto informaci pro sebe. Takový nouzový tajný plán. Pokud dítě odjíždí s tím, že si pro něj přijedete, hned jak pískne, moc dobroty to nenadělá. Čas od času se každému malému táborníkovi zastýská, to je normální. Většinou večer, roli v tom hraje i únava. Ale to umí každý vedoucí vyřešit a není to ještě důvod k panice a odjezdu. Ráno si na to ani nevzpomene. Jiná věc je, když dítě pláče od rána do večera. Pak nemá cenu trápit jeho, ostatní děti ani vedoucí. V tom případě bychom se vám ozvali.

Tři týdny jsou hrozně dlouho.

Nejsou. Věřte nám, že ne. Nám na táboře utíká čas úplně jinak než vám doma. Rychleji! Děti jsou pohlceni hrou a úkoly, starají se o sebe i ostatní a každodenně mají tisíc zážitků. S prosbou o tři týdny (místo tradičních dvou) přišly kdysi samy děti, a my jsme jim rádi vyhověli. Každý tábor je propojen celotáborovou hrou a luxus tří týdnů na hru je k nezaplacení.

Nejde jet na kratší dobu? Třeba jen na dva týdny?

Nejde. Zkoušeli jsme to a byly to nejnepovedenější tábory v historii. Celotáborová hra a vlastně celý tábor jako takový má určitou dynamiku a vývoj. Neustálými příjezdy a odjezdy se nám to celé rozpadlo a nejotrávenější z toho byly děti, které na táboře byly celé 3 týdny. Prostě je to rušilo a otravovalo, pokazilo jim to „jejich“ tábor. Opravdu nás o to nežádejte, nejde to.

Je možné přijet na tábor na návštěvu?

To také nejde. Z mnoha důvodů, viz odstavec výše. Pomineme-li hygienické předpisy a nařízení (do tábora správně nemá přístup nikdo, kromě dětí a vedoucích), tak nikdy by nepřijeli na návštěvu všichni rodiče a nenavštíveným dětem je to pak líto a na atmosféře tábora to moc nepřidá.

Může mít s sebou dítě telefon?

Prosíme NE! Krom toho, že tu není elektřina, tak to ruší chod tábora. Nemůžeme zaručit, že se s ním nic nestane, přece jenom jsme dost v „divočině“. Zákaz elektroniky je dán i táborovým řádem. Telefony mají jenom vedoucí

a věřte, že ani ti je nepoužívají před dětmi. Tak tvrdí na sebe jsme ☺. Hovory a smsky si řešíme v zázemí vedoucovského stanu a používáme je jedině jako foťák nebo stopky ☺.

Můžeme na tábor zavolat?

Můžete, ale jen v těch nejnutnějších krizových případech. Máme na starost 30 dětí a opravdu nejde trávit polední klid tím, že se všichni vystřídají u telefonu. Navíc, když svému dítěti třikrát zopakujete, jak se vám stýská a tatínkovi se taky stýská a bráškově se taky stýská a křečkovi se taky stýská, tak mu to (ani nám) moc nepomůže... I to jsme si ozkoušeli. Děti, které jsou celou dobu naprosto v pohodě, se po dvacetiminutovém rozhovoru s maminkou vrátí ubřečení a rozhodnutí okamžitě odjet domů. To prostě nejde. Po celou dobu tábora dáváme na stránky fotky a čas od času pošleme zprávu se „zprávami z bojiště“.

Chodí na tábor pošta?

Ano! Pište, pište, pište! Nemusí to být sáhodlouhé dopisy. Stačí pohlednice se stručným „Ahoj máma!“ Pošta se rozdává na večerním nástupu a každé dítě se těší, že si pro nějaký ten dopis či pohled půjde. Ale pozor, zase to nepřehánějte! Za 3 dopisy/pohledy v jednom dni se letí do vody ☺. Klidně pošlete i malý balíček. Nějaké dobroty se neztratí, ale nemusí to být kila a kila. Velkou část dobrot, co si děti přivezou, zase odvázejí domů...

Na druhou stranu se nedivte, že vám pošta nechodí. Snažíme se jednou, dvakrát za tábor zorganizovat společné psaní dopisů, ale ne vždy se nám to povede. A samy od sebe toho děti zpravidla moc nenapíší. Mají prostě moc práce ☺. Ale nebojte, platí známé pravidlo, žádné zprávy = dobré zprávy.

Táborový řád

Každý tábor potřebuje svá pravidla, která všichni respektují a dodržují. Jejich hlavním posláním je vytvořit bezpečné prostředí pro každého účastníka tábora. S řádem jsou účastníci seznámeni v první den tábora a je následně vyvěšen na táborové nástěnce. Vedoucí v průběhu tábora drobné prohřešky „způsobené převážně nedopatřením“ příliš netrestají a na místo toho vysvětlují jejich důležitost a účel. V opačném případě při závažném či opakovaném porušení pravidel může být účastník vyloučen z tábora bez nároku na vrácení poplatku.

- Denní program je závazný pro každého účastníka tábora. Nikdo ho svým chováním nesmí narušovat.
- Účastník tábora je povinen uposlechnout pokynův kteréhokoliv z vedoucích, pokud pokyn není v rozporu s tímto táborovým řádem.
- Účastník tábora dodržuje všechny pochodové zvyky oddílů ZS Morava (viz níže).
- Účastník tábora neopouští tábořiště bez vědomí vedoucího. A to ani do nejbližšího okolí. Stejně tak je zakázáno vstupovat na molo bez svolení vedoucího.
- Účastník tábora má zakázáno vstupovat do provozních prostor tábora (zásobák, bedouš, marodka, zdravotnický stan). Výjimku pro zásobák má služební oddíl.
- Není dovoleno procházet přes prostor kuchyně. Výjimku má služební oddíl, pokud právě plní dané povinnosti.
- Ve svém stanu i v celém tábořišti účastníci udržují pořádek. Třídí odpad.
- Každý účastník tábora dbá na své věci a na osobní čistotu.
- Návštěvy ve stanech jsou povoleny na základě vzájemného souhlasu obyvatel stanu. Totéž platí pro prostor s hamakami.
- Ve stanech není dovoleno skladovat jídlo (hrozí návštěva mravenců a myší). Všechny vlastní sladkosti vydává vedoucí dne každý den po obědě.
- Koupání v rybníce nebo jízda na kánoích je povolena pouze se souhlasem vedoucího a zdravotníka. Na kánoe jsou povinné vesty. Je povinná přítomnost vedoucího.
- Rozdělávání ohňů a manipulace s ním je možná jen na pokyn a pod dozorem vedoucího.
- Používání pily a sekery je možné jen na pokyn a pod dozorem vedoucího.
- Jakékoliv zranění (i drobné), či nemoc nebo nevolnost hlásí účastník vedoucímu nebo zdravotníkovi.
- Pracovní nebo sportovní náčiní půjčuje vedoucí. Vypůjčenou věc je třeba vrátit v dohodnuté době.
- Dobu poledního klidu využije účastník tábora k odpočinku bez pobíhání po tábořišti.
- Používání mobilních telefonů či jakékoliv jiné zábavní techniky je zakázáno!
- Repelent je možné použít min. 3 m od stanu. Nikdy ve stanu!
- Každý účastník tábora je povinen chránit táborový majetek před poškozením či ztrátou. Případné poškození hlásí ihned vedoucímu.
- Nalezené věci se vrací majiteli, pokud ho nálezcce nezná, odevzdá věc vedoucímu do „ztrát a nálezů“.

Pochodové zvyky

- Chodíme společně, čistě upraveni a nosíme správně zabalený batoh.
- Při cestě na sebe čekáme na rozcestí, přechodech, u silnice nebo před obcí.
- Batohy skládáme do řádky a postupně je od konce zase rozebíráme.
- Při výdeji stravy se stavíme do zástupu.
- Jíme společně na přání „dobrou chuť“, za které poděkujeme.
- Jíme bez pokrývky hlavy a u jídla nerušíme ostatní svým hlasitým projevem.

- Pokud si chceme přidat, tak zvedneme ruku a pískneme na znamení prázdných úst.
- O stravu se v ZS dělíme rovným dílem.
- Bez svolení vedoucího nebereme nic ze společných zásob.
- Nekupujeme si nic k jídlu bez svolení vedoucího.
- Místo odpočinku či nocování opouštíme v neporušeném stavu.
- Po večerce a před budíčkem nerušíme ostatní.